

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Pavla Molka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7, ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2016, čj. 6 A 107/2016-13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Městský soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku; žalobce na výzvu soudu ve stanovené lhůtě (ani poté) nijak nereagoval, soud proto usnesením ze dne 12. 7. 2016 řízení o žalobě zastavil.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost, ve které se pohoršoval nad množstvím písemností zasílaných mu městským soudem a namítal, že si je soud vědom jeho nemajetnosti.

[3] Nejvyšší správní soud konstatuje, že jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 s. ř. s. nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[4] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. U stěžovatele je tak obecně třeba trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. V nynější věci nejde o případ, kdy judikatura dovodila, že na povinném zastoupení advokátem či zaplacení soudního poplatku není třeba trvat (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19).

[5] Kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému usnesení městského soudu podal sám stěžovatel, aniž současně předložil plnou moc udělenou jím advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, případně požádal soud o jeho ustanovení. Nebyla tak splněna podmínka řízení stanovená v § 105 odst. 2 s. ř. s.

[6] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn.

[7] Za situace, kdy byl stěžovatel již dříve vícekrát formálně upozorněn (např. v usneseních NSS ze dne 20. 4. 2016, čj. 6 As 74/2016-6, ze dne 16. 7. 2012, čj. 8 As 79/2012-7, ze dne 18. 6. 2012, čj. 8 As 71/2012-7) na to, že se lze na Nejvyšší správní soud obracet při neexistenci vlastního právního vzdělání jen prostřednictvím advokáta, je nutné předpokládat, že je o této podmínce řízení dostatečně informován. Vyzývat proto stěžovatele znovu a znovu ke splnění toho, co mu již je bezpečně z jiných řízení známo, postrádá rozumný smysl a bylo by pouhým formalismem.

[8] Stěžovateli lze připomenout, že obdobný procesní postup volí v případě jeho opakujících se podání také Ústavní soud. Ve vztahu k povinnému zastoupení stěžovatele v řízení o ústavní stížnosti vyslovil, že poučení o této povinnosti není nutno stěžovateli zasílat vždy v každém individuálním řízení, neboť stěžovatel byl poučen v předchozích identických případech; pokud lze vycházet ze spolehlivého předpokladu, že dříve poskytnuté informace byly objektivně způsobilé stěžovatele zpravit o zásadě povinného zastoupení v řízení před Ústavním soudem, setrvání na požadavku vždy nového a totožného poučování by se jevilo jako formalistické a neefektivní (srov. např. usnesení ÚS ze dne 19. 3. 2015, sp. zn. IV. ÚS 329/15, ze dne 24. 2. 2015, sp. zn. I. ÚS 479/15, ze dne 19. 12. 2014, sp. zn. II. ÚS 3841/14, ze dne 25. 11. 2014, sp. zn. II. ÚS 3561/14). Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že uvedené závěry lze vztáhnout i na poučování o povinnosti být zastoupen advokátem v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel byl zdejším soudem poučen o této povinnosti nesčetněkrát, její existence si proto musí být nepochybně vědom. Pokud podle toho nepostupuje, dokládá tím svůj zjevně obstrukční přístup k soudnímu procesu a zneužívání soudní ochrany.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a), ve spojení s § 120, s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věta první, ve spojení s § 120, s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2016

pokračování

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu